

er vanskeligt at have at gøre med, og ned til ganske smaa Beløb, som ikke betyde noget som varig Erstatning for den paagældende. Ogsaa her gælder det imidlertid, at ønsker man at fastsætte, at her skulle gælde samme Bestemmelser som i den anden Lov, hvor man kan gaa under de 10 pCt., saa komme vi jo nok til en Ordning her. Men jeg tror, Forslaget er praktisk.

Af forskellige ærede Medlemmer er ytret Frygt for, at der ikke var tilstrækkelig Kontrol med, at Forsikringen bliver opretholdt — det var navnlig det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) og ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), der vare inde paa dette. Jeg tror, at man en hel Del overvurderer Vanskelighederne ved at kontrollere dette og overvurderer Redernes Lyst til ad denne Vej at spare nogle Penge. Indenfor Industriens Omraade er der jo ingen Forsikringspligt, det staa vedkommende frit for, om han vil forsikre sine Arbejdere og opretholde denne Forsikring eller ej. Nu, efter at Loven har virket i nogle Aar, er det overordentlig sjældent, at det Tilfælde indtræder, at en Arbejdsgiver ikke har forsikret sine Arbejdere. Det gør han, for han vil ikke løbe den Risiko selv at skulle komme til at udrede Beløbet mod til Gengæld at kunne spare de Penge, der er Tale om at svare i Præmie. Men Rederne have yderligere Anledning til at holde Forsikringen vedlige, thi de have dobbelt Risiko, de have ikke blot den samme Anledning som Arbejdsgiverne paa Landjorden, men der er paalagt dem Mulkter paa indtil 500 Kr., hvis de ikke opfylde deres Forsikringspligt. Der er ogsaa en betydelig Kontrol, jeg skal her henvise til Lovforslagets § 42: Ved Udmonstring af Mandskab for Mønstringsbestyreren vil der af Rederen eller den, der optræder paa dennes Vegne, være at fremskaffe fornøden Oplysning om, hvorvidt Forsikring efter nærværende Lov er tegnet hos et anerkendt Forsikringselskab, og nærmere Regler til Gennemførelse heraf kunne fastsættes af Indenrigsministeren. Naturligvis kan man sige, at naar et Skib sejler fra Sydamerika til Sydhavsøerne, saa er det saa langt borte fra vor Kontrol, at hvilke Bestemmelser der end her blive satte ind i Loven, saa kunne de omgaa. Der gælder det samme her som med Vedligeholdelsen af deres Skibsforsikring, som de jo ere forpligtede til overfor Obligationshaverne eller Prioritetshaverne i Skibet.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) udtalte med Hensyn til § 35 det Haab, at den Livrente, som eventuelt kan træde i Forsikringssummens Sted, dog skal indkøbes, og at det ikke skal være saaledes, at man kan ordne sig med Ulykkesforsikringsselskabet paa den Maade, at dette i Stedet for Udbetaling af Erstatningssummen forpligter sig til en Livrente. Lovforslagets § 35 er ganske tilsvarende og ganske i Overensstemmelse med samme Forhold i Lov af 7. Januar 1898, med Hensyn til hvilken det jo hidtil har været betragtet som en given Sag, at det er i et Livsforsikringsselskab, at Livrenten skal tegnes, og at Ulykkesforsikringsselskabet ikke underhaanden kan slutte Akkord om i Stedet for at udbetale den samlede Sum at omsætte denne til en Livrente. Men det er altsaa slet ikke noget nyt her; det er ganske ordlydende med det, vi allerede have.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) omtalte de forskellige Bestemmelser om danske Søfolks Forsikring og navnlig Bestemmelserne om, at Forsikringssummen til efterladte kun udbetales til disse, naar de ere danske Statsborgere og i visse andre Tilfælde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Ja, først og fremmest maa vi dog ogsaa huske paa, at det er en Forsikring, som er paatænkt for *danske* Søfolk; det er ikke en Forsikring, som skulde søge at friste fremmede Søfolk til at tage Hyre paa danske Skibe, fordi der her bydes dem en Begunstigelse, de ikke kende i deres Hjemstavn. Det er vore egne, de danske Søfolk, der er tænkt paa, og det vilde dog være ret urimeligt og ganske upraktisk, om man ogsaa skulde betale Erstatningssummer ud til de efterladte, naar disse ere Kinesere eller Malayere eller den Slags. Naar f. Eks. en kinesisk Fyrbøder er omkommen, hvilke Vanskeligheder vilde der saa ikke være forbundet med at faa opspurgt eller undersøgt, om denne Mand efterlader sig en Familie eller en Kone, og dernæst om det saa er en Kone under saadanne legale Forhold, som der her i Landet forlanges, naar der er Tale om Erstatningspligt til de efterladte. Jeg skal derfor meget fraraade, at man med Hensyn til Udbetaling af Erstatning til efterladte gaar videre end Lovforslaget. Jeg vil tilføje, at der kunde maaske have været Anledning til helt at udelukke de saakaldte kulørte fra Forsikring, men der vilde derved maaske for Rederne opstaa